

Черната жа

РАЖДАНЕ И РАСТЕЖ.

11 година.
16 лекция на Общия ок.кл.
24-4982 20. I. 1932 г. въ сряда 5 ч.с.
Изгрев, София.

ДОБРАТА МОЛИТВА.

ДУХЪТ БОЖИ.

Има две състояния: едното състояние, при което човек очаква повече нещо. В къщи вие сте седнали и чакате някой гост. Другото положение е, когато не може да се седи, трябва да се работи. Когато се свърши ракотата, човек чака да му платят нещо. Могат и да не му платят могат и да му платят. С кое състояние човек започва? – Вие бяхте малки, майка ви ви носеше. Разбирането ви на живота тогава беше едно, а сега е друго. Човек расте. В какво седи растежа? Да допустнем, че вие седите на един стол, имате едно хубаво настроение. Занимава ви някаква фантазия. Дойде някои и ви бутне с игла, помръднете си ръката. Дойде втори път, трети път, четвърти път и най-сетне, произведе известно впечатление и вие станете неспокойни. Питам на какво се дължи неспокойствието? – Че с иглата 20 пъти са ви боднали по кожата. Ти казваш, бодна ме той. Това е материално. Но срећне ви някой господин, ваш позна и първия път не ви поздрави. Вторият път пак също, третият път – също. Връща се в къщи неспокоен. Защо? – Тук поне няма игла. Тези работи вие ги считате много прости. Очаквате някаква голяма философия на живота. Реалността ще кажете да познаеш Бога. Хубаво, съгласен съм. Но как ще го познаеш и в какво? Вие казвате, да имаме мир в къщи. В какво да имаме мир и как? Или кажете да бъдем здрави. Това са неразбирания. Или вие кажете да обичаме, да учим. След като си свършил училището, трябва да имаш място, дето да приложиш знанието, ако няма такова място, пак ще настане неспокойство. След като ти си се молил на Бога дълго време и не получиш никакъв отговор, пак същото. И светия да си, пак ще започнеш да се беспокояш. И светите се беспокоят. След като един светия свети дълго време и няма кой да чете на неговата свещ, и той се беспокоя. Някои от вас сте в положението, при което очаквате да приемете някакво голямо наследство, но не сте го приели. Очаквате да ви се открие някаква голяма тайна, и не ви се е разкрила. Някои от вас сте били млади, и очаквали сте да станете нещо. Виждате, че оставявате. Не сте забелязали онзи процес на оставягането. Да допустнем, че староста е вън от вас. Имаш една каруца, качнаш се на нея и дълго, след като вървиш с нея, тя оставява. Най-напред вървиш с каруцата без хлопане, после започва да хлопа и ти казваш: тази каруца трява да се поправи.

Ако не можем да направим един добър превод на всички аналогии, които съществуват в света, работите остават неразбрани.

~~Запример, да направим превод на закона на любовта. Любовта към Бога. Един обикновен превод, какво значи любов към Бога. Може да го определите както намерите за добре, но един естествен превод ще ви дам. Да кажем, че отивате при един банкер. Да вземем обикновените материални работи. Понеже, те са по-далечни.~~ Когато дойдем до личния живот, работите остават неразбрани, понеже, вие сме заинтересовани. Каквото и да се каже, вие го вземате лично. Ако ^{вие} каже Учителят ти си такъв, вие сте такива, като говори Учителя "вие", разбирате целия клас. И, ако се спре тази дума не на място, образуват се известни запалителни вещества, предизвикват се известни мисли и желания в целият клас.

Какъв беше сега въпросът? – Отиваш да вземеш пари на заем от някои банкер. Как ще вземеш парите по-лесно? – Да допустнем, че този банкер е стар човек, 80 годишен, той е опитен, каквото обещание и да му дадеш, пари не струва. С две неща може да го засегнеш: ако е религиозен, можеш да му кажеш, че е наолижило време да си замине за онзи свят; Като даде парите на тебе, ще му кажеш, че тази сума ще му я дадат там. Той ще каже: калко искаш? – 20.000 лева. Ще ти ги даде. Но да допуснем, че той не вярва в онзи свят. Тогава трябва да имате да заложите нещо: Някои скъпоценен камък, някои вол с два рога. След като заложите и този банкер е умен човек, той погледне и казва: колко струва? – Ти казваш: 20.000 лева. 20.000 лева, аз не мога да ви дам. Защо? – Защото не мога да го продам. Сега има криза и пари няма. И ще ти държи вола в обора си.

~~Представете се, че сте едно малко дете на 10 години, ядат ви се някои път или орехи или круши или ябълки. Когато няма никой, вие се качите на дървото, и ви завари пазачът. Колко ще ви удари? – Някои деца са много такива. Те знаят, че ще ги удари и колко пъти ще ги удари, случвало се е, че при някое дете идва пазачът, и кряска: Защо се качвате на дървото? – Детето слиза и плаче. Още веднаж да не се качващ на дървото, да си вървиш, но още веднаж да не се качваш. Защо този пазач не го удари? – Единствената причина, дето не го удари, че аз в този момент бях там. Аз бях далече, но аз вземах участие в тази работа. Казах ^{шеп} вам му: прости му, а ^{шеп} платя. Но ако аз не бях там, колко удара щеше да му удари? – Друго сравнение: Често обичате да си палите печки и туряте дърва и не гори печката? – Защо? – Възможно е, времето, няком път да няма тяга, някой път зависи от самите дърва, не са суhi, влажни са. А някой път така са турени дървата, че въздуха не може да минава. Вие бутате дървата оттук оттам и не може да оставите печката. Като я затворите след колко време се връщате? – След като се разгневи човек на печката, след колко време се връща. Това са сега сравнения, трябва да ги пренесем в самия живот.~~

~~От главният въпрос се отдалечихме, нали? – Този мой разговор~~

прилича на следното: дойде някой човек, който е гладен, главният му въпрос е яденето, пък аз го питам, как е баща ти, къде е ходил на пътешествие, какво е мястото, дето е ходил. Аз си правя оглушки, казвам му: хубаво ли беше пътешествието, имаше ли чешма, вода, жинописно ли беше мястото, имаше ли птици, реки, риби и маше ли? - В ума на онзи, коя е главната мъсъл? - Остави тези неща, запетайка се казва твой: Него го интересува повече яденето, мене ме интересува повече другото. Интерес имаме и двамата.

Зашо трябва да обичаш Бога? - Да обичаш Бога, това значи да се родиш. Ако не го обичаш, ти не можеш да се родиш. Това е първият поттик. Ако искаш да живееш, трябва да го обичаш. ~~Х~~огаз иде второто: Любов към ближния. Зашо трябва да обичаш ближния? - Ако не обичаш ближния си не можеш да растеш. Значи не само човек трябва да се роди, но трябва да расте.

Първата заповед има това значение: Да се родим. Това е най-важното. Ако ти не се родиш, ти може да бъдеш в положението на един разбойник, като се роди, значи да влезеш в благоприятните условия на живота. Раждането, това е най-красивото, което човек очаква. Христос казва "Роденото от Бога гръх не прави". Ако не се родите изново от вода и дух". Много религиозни хора твърдят, че ние сме родени от Бога. Първият закон е верен. Може да сте родени, но не сте разбрали вторият закон: Раждане има, но растеж няма. Питам, ако човек се роди и не расте, каква полза има. То прилича на следното: да ти сложат ядене, а пък да не знаеш как да ядеш. Ако не можете да вкусите яденето, вие ще имате особено понятие за самата храна. Писанието казва: Родени веднаж. Някои казват, родени дваж. Но растежът е един непреривен процес. Този процес се изяснява с любовта към ближния. Ако любовта ви към ближния е правилна, то вашият растеж, ще бъде правilen. Всички тези дисхармонии в живота показват, че любовта към ближния е нарушенa. Някой певец пее, и в пеенето взема неверен тон. После пак се уравновесява и взема някои пасажи вярно, после пак неверно взема. Публиката схваща това. Някои казват на някои места тонът вземаш верно, а на някои неверно. Но в природата има един закон: никаква погрешка не може да се извини.

Всяка погрешка образува една междина. Допустенете даже в дехите, които носите, ако онзи шивач два бода не ги зашил, ще се образува дупка, чрез която има възможност да се разкъса дрехата. Не е големата дупката, през която е два или три бода. Но онзи възискателния човек, като намери, че има дупка в дрехата, казва, че този дрехар е немарлив. Той не трябва да допуска никакво изключение. Нашите погрешки в живота са подобно нещо. Ти си главният инспектор на машината. Машината е слуга и затова ти си отговорен. Трябва да проверяваш. Какви са причините, че машината прескочила тези ~~о~~дове?

Или можете ли да си обясните следното: Майката, която минава за образ на любовта, как и е дошло на ума, да измисли пръчицата, за да даде на детето педагогическо правило и да понашай детето, което обича.

Не само вие, но никой не е дал отговор още на това. Кога е станало изобретението на пръчицата? – Онзи велик момент, когато майката е взела пръчката, как и е дошло на ум, това дете, което обича и без което не може да не го понаши. Каква е дълбоката причина. Тя го си, за да придобие едно голямо богатство. Тя е много заинтересована. По този обикновения начин нещата не се разрешават. Някой може да ме пита, как ми е дошло на ума да развъртя някой кран. Имам жажда, усещам, че има скрита някаква вода, и развъртам крана. Ако аз нямах вътрешен стремеж за вода, чешмата щеше да остане неразтворена. После, като разтворя чешмата, оставяме отворена и другите да пият. Може да направите превод защо майката нашарила детето. Много лесна работа е тази. Друго едно нещо питам: как е дошло на ума на детето, да хвърля камъни или тогава си да брули орехи. Майката като шари детето, тя взема. Тя е взела нещо. Като го нашари, тя взела нещо и след това и е приятно. Озвземам нещата в тяхния естествен ред. Ако един брули една суха круша, въпросът е един, а пък ако брули круша, на която има круши, той е заинтересован. Или ако някои е взел брадвата и сече някоя суха круша, той пак е заинтересован. Вие сте заинтересовани в нещата. И ако вие не разбирате вашите импулси и стремежи, много пъти ние не разбираме нашите главни стремежи в живота си.

Ще ви дам една тема да пишете:

"Най-главният стремеж на човека".

Чрез закона на Любовта към Бога, ние се раждаме, а чрез закона на Любов към близкия ние растем. Те са два фактора за човешката душа. Ако ти не се родиш и ако ти не растеш, то животът, съзнанието на животът не се проявява. Такъв човек можем да го уподобим на човек, който е гол. Някой може да каже и гол мога да ходя. Да, в топлото време можеш да ходиш гол, но в студеното време, при 30 градуса студ, ще търсиш под дърво и камък дреха да се облечеш. Даже най-скъсаните дрехи ще облечеш, за да се избавиш от студа.. Кога се научихте на модата? – Кога влезе модата в света? – Каква беше първата мода? – Най-първо хората бяхаголи. Тогава казва Библейския разказ.: След като съгрешил човек, облякъл го Бог с кожени дрехи, понеже, го праща в странство, извън рая, облече го с модата, и го изпъди извън рая. Първите му дрехи бяха кожени. Заражда се въпроса: Ако човек не беше съгрешил какви щяха да бъдат дрехите му? – Има мода на грешните. Пък има мода на светиите. Сегашната мода е на грешните хора, а пък каква е модата на светиите? – Каква е модата на един човек, който не те обича? – Той ще ти говори по един начин, а пък каква е модата на онзи, който те обича, той ще ти

говори по друг начин. Каква е модата на онзи, който говори с обич? - Да кажем, че думата е за някоя сестра или някои брат. Каква е модата? - Всеки може да покаже модата без любов. Казвате: да бъдеш хладнокръвек. Той е изстинат човек, истинали му краката. Другият казва: Нищо не значи. Някой казва, гладен съм. Другият му казва: Няма нищо. Ще намериш малко хляб. Един казва: Боли ме коремът, главата ме боли. Другият казва, няма нищо. Единият казва: Оголях, другият, казва, няма нищо. - майка ми умре - няма нищо. - баба ми умре - няма нищо. - Баща ми изгоря - няма нищо. Онзи ще каже, този човек, казва, все, че няма нищо. Нищо не го интересува. Ако някои е заинтересован от тази работа ще вземе участие.

Каква е сегашната английска философия? Казвате, да бъдем англичани. Всичките хора са англичани, това не е философия на живота. Да, трябва да се приложи въздържанието. Някои е гладен, какво трябва да направиш? - Трябва да знаеш как да постъпиш спрямо него. Сега, ако на вас ви дойде един пътник, какво ще направите. Има много положения. Вие може да разрешите само едно положение. Ние вземаме едно обикновено положение, но трябва да вземем предвид всичките съображения. Когато говорим за обхода, ние не разбираме един момент. Запример някои път имаш добра обхода, то е един момент, това още не е добра обхода. Добра обхода е, когато при всички условия постъпваме по един и същ начин, запример, вие сте държавник, нямате нито минутка на разположение идва един пътник в вашия дом, как ще го посрещнете? - Може да си представите следния пример: Ще си заминете. Ще кажете, че сте много занята. Ще оставите други да се разхроят с него. Този пътник, който е дошъл и той бърза. Но, ако този държавник, на този министър, би дошъл на гости царят на държавата, какво щеше да направи. Ако имаше министерски съвет, щеше да напише една записка до министерския съвет, че по неотложни причини, по необходими причини, не ще може да присъства на съвета. Защо в първия случай не отлага, а в втория - отлага? - Какви са съображенията му? Някои път вие казвате, това е невъзможно заради мен. Съгласен съм. Има нещо невъзможни, има и неща възможни. Всички неща са възможни и невъзможни. Даже и най-невъзможното нещо - грехът, човек го прави възможно.

За мен съставя един философски въпрос следното:

Човек, който е излязъл от Бога, който е направен от Бога, от глед у него желанието да престъпи Божийте закони. От где се роди този дисонанс у него. Това замене е труден въпрос за разрешение.

Та в света има едно знание, което трябва да учителства. Ако сте млад ще останеете. И след като останеете ще умрете. След като умрете ще ви заровят, след като ви заровят, ще се разложите в земята и земята ще вземе всичко, което сте придобили. Що је умирането? - Умирането, е разваляне на едно съдружие. 10-20 души се сдружават да търгуват,

да печелят. Български градинари обработват 10-15 души, продават всичко и спечелват. После развалят сдружението и си споделят парите. Това е смъртта. У вас са се събрали съдружниците и се разтуря сдружението, понеже, работата се е свършила, всеки си взема частта. Отиваш в градината, виждаш патладжани, царевица и др, неща, градинарите си поделят спечеленото. Вие казвате за някого, умрял е. Не, сдружението е развалено. Ние смесваме въпросът, Тези, които са търгували, отиват в домът си без пет пари. Това е друг въпрос. В този случай те не са спечелили нищо. Има и такива случаи.

Има един въпрос, как да се подмладите. Да се подмладиш, това значи, да искаш да направиш това сдружение успешно, да спечелим. Да знаеш как да обработиш зеленчуковите семена. После? – Да ѝ намериш на зеленчуците пазар, да бъде успешна работата. По същият закон, човек може да се подмлади. В един ден не може. Всеки един от вас може да си покерни косата в три, четири дни, без никакво козметическо средство. Подмладяването зависи от онази мисъл: ако ти можеш да съпоставиш мислите в тяхния прогресивен начин, тогава може да се подмладиш. Вие не сте изучавали закона на раждането. Възвишените същества се интересуват и те са направили човека млад. Тия същества се събраха и мислеха, мислеха какво да направят и подмладиха човека, туриха го в тази форма. Докато тия същества го държат в своята мисъл, дотогава той ще бъде млад. Но този човек се отклонява от правилния човек и тогава тия същества не се интересуват от него, те го оставиха и той старява. А те започват да се интересуват от друго същество, от друго дете. Ти старяваш, защо? – Като престанат да се интересуват от тебе, ти старяваш. Който и да е човек старява. Че донякъде, това е правдоподобно. Една майка старява по-лесно, когато синовете и дъщерети и не се интересуват от нея. А пък когато дъщерите и синовете и се интересуват от нея, тя по-мъчно старява. Това донякъде, нали е верно? Верно е. Понеже, в втория случай, те подхранват нейните чувства, вземат участие в нейния живот, а пък, ако не я обичат, изолират я, не вземат участие в живота и, и тя старява.

Вие искате да се подмладите. Вие очаквате да умре някой, някое друго съдружие да дойде и да ви подмлади, и това може да стане. Но има една възможност, вие може да се подмладите сега. Вие ще приложите следния закон: вие не сте седяли да мислите половин час за подмладяването. Вие казвате: няма да се женя я. Не е въпросът за женене. Човек трябва да бъде млад. Той трябва да бъде млад в този смисъл, в правия смисъл. Подмладяването няма да стане както в децата, най-първо трябва да подмладише вашите чувства, да изхвърлите всички ваши отрицателни чувства, всички сенки от живота си да ги изхвърлите навън. Запример една сянка в живота ви е следната: най-първо се явява една сянка, че не ви обичат, това е отрицателна страна.

• Най-първо вие ще се учените на закона за вашето раждане и за вашия растеж. Най-първо турете Любов към Бога. И.К.Б. Ако вие не познавате кабалата, не може да превърнете тези букви Л.К.Б. Това са сили, които действуват. Тези сили показват начините, по които силите действуват. Любовта е един велик стремеж. В три направления тя работи. К., вие трябва да я превърнете. Всичките спънки, все К., ги прави. Тя е една неуравновесена сила. К., трябва да го превърнете в Ж /живот/. В Ж, то ние имаме вече уравновесени сили, а на живота трябва да дадем - растеж. И ако дадем правилен растеж на живота, той може правилно да се развива.

Другото, запример, добиването на знания, това е възможно, ако животът е нормален. Та най-първо трябва да се създаде един нормален живот. Нормален живот всяка съдържа, това, което ние търсим. Ненормалният живот е, когато ние не намираме това, което търсим. Запример шишето е там, но има съдържание, а може и да няма съдържание, та всеки ден човек може да се пълни и изпразва. Ако нашият ум се пълни и сърцето ни се пълни с това, което трябва, всеки ден, вечерта ти трябва да направиш баланс. Сутринта трябва да се изразни шишето и през деня да се напълни.

Мойсей казва: Не пожелай това, не пожелай онова. Мойсей е изказал един от великите закони, които се отнасят до физическият свят. Мойсей казва: Да възлюбиш Господа Бога Твоего. Ако ние оихме приложили първите две заповеди, ние щахме да имаме безсмъртен живот. Мойсей казва: "Не пожелай".

Вчера, когато бях на екскурзия един ме запита, как да стане щастлив. Дадох им един образец. Момъкът, който се е влюбил в една много красива мома, той иска да ~~же~~ и стане кандидат, тя иска да се ожени за него, тя поставя едно изпитание. Красива е, хубава е тя. Той като я вижда отвън, трепне му сърцето, но при нея не може да седи. Като отиде в къщи, не го сдържа, чака да излезе по-скоро. Когато момъкът дошъл в домъкъ на момата, тя имала една мириисана кокошка. А на нея и било приятно да мирише тази воняща кокошка, а пък той гледа по-скоро да излезе от стаята нъвън, не може да издържа вонята на кокошката. Да и каже да изхвърли кокошката, не иде, ще отиде работата. Защо? Красивите моми, не търсят абсолютно никакви заблужки, тогава би станало едно зло, което не може да се поправи. Как трябва да разреши той тази задача? - Тя трябва да се разреши. Сега представям другата страна: Една мома влюбена в един момък до гуша, тя казва: без него не мога, трепери ми сърцето. За нея подобър момък няма. Но тя като иде в стаята му, той си е турил оканицата и пие чаша след чаша, нито се обръща към нея, нито и говори, той все пие. Разрешете въпроса. За мене лесна работа. Но те седят и мислят. Казвам: Направете виното на момъка сладко и съживете кокошката. Тази кокошка да не виси с краката си нагоре, но да живее. Това може ли? - може.

Най-лесната работа е да възкresиш една кокошка. Момъкът да каже сега така "Хууу". И кокошката ще оживее. В сегашния живот има едно голямо подозрение. Аз правя опити. Човек е много смешен в своето естество. Казваш някому ще ти дам: но той гледа с подозрение. Като му кажеш 20.000 лева ще ти дам, той започне да философствува, няма да повярва като децата, но чита, кога ще ги дадеш. Никой няма право, кога ще му ги дам. Ще ти ги дам – свършен е въпроса.

Пренесем ли този въпрос в нашите отношения към Бога, ние се поставяме на голямо противоречие. Какво мисли Бог сега за нас, няма какво да мислим. Противоречието е сега в нас. Това е миризливата кокошка, трябва да оживее кокошката.

На един селянин счупила се остта на колата му. Минават хора и го запитват как се е счупила. Минава най-после един, заковава няколко гвоздея и поправя счупената част. Заковава счупените части. Сега имаме запойки. С известни газове, с горение и т.н.

Та има една философия в живота. Вие всички очаквате да отидете на небето, да ви посрещнат ангелите и да ви дадат награждението. И наготово могат да ви дадат. Хубава цигулка, ноти написани класически, но трябва да свирите, да работите. И ниви може да ви датат, но ще искат работа от вас. Помните едно нещо: Никой не може да работи заради вас. Някой може да ви помага, но никой не може да работи заради вас. Никой не може да учи заради вас. Никой не може да яде заради вас. Никой не може да печели пари заради вас. Всеки трябва да работи заради себе си. Никой не може да мисли заради вас. Никой не може да чувствува заради вас. Това са свещенни работи: мисленето, чувствуванието. Така ти, се свързваш с живота. По-добре да мислиш, макар и криво ляво, отколкото да не мислиш. Даже една грешна мисъл, едно калпаво чувство, струва повече, отколкото никак да не чувствуваши. Пък трябва да се очистят нещата. Казвате за някого, той се е влюбил, Какво лошо има в това? – Напуснал жена си. Че по-хубаво нещо от това има ли? Вие вземате правилото, мъжът няма право да напушта жена си. Това са обикновени работи. Той напушта жена си по някаква причина. За две, три години ще иде да работи. Две, три години няма да и пише писма, и след две, три години ще се върне. Ако тази жена не знае да чака без писма, ако тя трябва да я поддържат само с писма, това са обикновенни работи, казвам и, след три години, аз ще се върна. След три години, ако аз не се върна точно на време, тогава тя има право да мисли. А пък, ако тя замине някъде за две, три години, аз ще я чакам три години. Дойдат ли трите години и мине една минута и тя не се върне, тогава имам право да мисля.

Ето аз как гледам на въпроса: Моят морал какъв е? – Моят морал е на умните хора. Ако в света имате една чешма, най-хубавата чешма, има жилияди други чешми. Умният Човек няма да се спре нито на една каква и

ся е чешма, а при най-хубавата чешма. Изключения няма. Той не може да спре при друга чешма и да прави опити. Ако аз мисля, че той ще се спре при друга чешма, това е заблуждение от моя страна. Ако моята жена е умна то като пътува из света, като се среща с други мъже, няма да се спре. — Няма да пие от каква и да е чешма. Всеки човек, който е пил от водата на Бога, той се е родил; всеки човек, който е пил от водата на своят ближе трябва да расте, това е философия. Той се е захласнал някъде. Щом се е захласнал някъде, на вашия мъж му липсва нещо. И аз го зная вече какв е. Вие казвате, че вашият мъж се е захласнал. Аз имам ясна представа за мъжа ви, но имам лошо мнение за самата жена. Казвам, тя не е умна. Ако беше умна за такъв захласнат не щеше да се ожени, казва пословицата, завъртяла се е тенджерата, намерила си е капака.

Някои мислят, че сте женени, но не сте женени. Аз се отказвам, че сте женени. По човешки сте женени, но по Бога не сте. Казано е: Това, което Бог е съчетал, никой не може да го раздъчи. Има едно съчетание на Бога, то е на душите. Нищо не е в състояние да развали една връзка, която Бог е направил. Не се старате да развалите такава връзка. Остава да вярвате както Бог е наредели, ако искате да имате благословение. Ако искате да разбъррате онзи великия закон, изучавайте Библията, изучавайте живота на патриарсиите, изучавайте живота на Христа, на апостолите и всичките светии, и ще имате ясна представа как човек трябва да живее. Сегашните морални правила са добри, но те са посредственни правила. Те не разрешават въпроса на живота, в всичката тяхна целобуенност. Ако вода излиза от извора нечиста, ти не можеш да я очистиш. *

Един американски професор в Ню Йорк, държал сказка и показал 4-5 шишета с вода, извадена от най-мъясните клоаци на прада. Той пил от тази вода пред публиката и казал пречистих я, няма никаква миризма, вие бихте ли пили тази вода, тя е чиста, кристална. Обаче, тази вода не може да се очисти от никой професор, всякога остават известни излишещи от тази вода и тя трябва да мине през съвсем друг процес, за да се очисти. Казвам: Ние в живота се примиряваме, като този американски професор. Ако няма вода ще я пием и оттатъка ще митеш. От много реки хората пият Запример от Дунава пият вода, но тази вода не е чиста. Искат да ни убедят, че тази вода може да се пие. Можеш. Искат да ни убедят, че сегашния живот е хубав. Аз който разсъждавам казвам: Не искам да пия дунавска вода. Превежда: Не искам да имам един живот на Дунава.

Та онзи живот към който се стремим трябва да бъде чист, съвършен живот, където да няма никаква микроба, никаква възможност да умираме наполовина, поне е, по-лошо нещо от смъртта няма. Единственото нещо, което плаши хората е смъртта. Всички нещастия се дължат на смъртта.

Турете на първо място любовта към Бога: Вие казвате, къде да намерим Бога. Щом се родиш, че намериш Бога; без да се родиш, не можеш да намериш Бога. Щом поставиш едно житно зърно в почвата, почвата

майка ли е на зърното? Една птича може да е яля ябълка и една семка е наднала, заровила се е и поникнала. Птицата баща ли е на ябълката? Баща е само този от когото живота е излязъл. Аз, който посивам семето, не съм Негов Баща. Може да турите топлината, после силата, която е вложена в самото семе. Това, което е вложено в семето, то е главният фактор. Трябва да дойдем до Първичната Причина. Искаш ли да се подмладиш, едно сравнение ще ви дам. Представете си, че излекувате някакъв болен, който страда от възпаление. Запалвам вощеницата и му казвам: като се грееш на нея, ще оздравееш. Той се грее една, две години, но не помага свещта. Този човек го изнасям, но го поставям на слънчевата светлина. Някой път казваш, направих това и не стана нищо. Грял си се на вощеницата. Трябва да излезеш на онази светлина, която носи живот в сеое си. Ти се грееш на една мисъл, която прилича на вощеницата и казваш: Да имам любов към Бога. Обикновения смисъл на думата, това е една вощеница. Ти казваш: Любов към Бога, любов към Бога. Нищо не става, сиромах си. Работите не вървят. Молиш се и не вървят работите. Има нещо, което куца. Казваш, дотегна ми да се моля. Остарееш и казваш: Не може ли като другите хора да си живея. Отказах се от жените, от виното, с Бога не можах да се запозная, но запознах се с сеое си. Ти не може да се запознаеш с Бога, докато не го обичаш. Някои момък погледне мома, и се влюбил. Тези две свещи са една след друга и са се влюбили една в друга, препращат си любовни погледи, в това няма никаква философия. Някой казва: Погледна ме онзи, но особено ме погледна. Щом запала по-малко свещ и друга по-голяма, то по-малката свещ ще каже: Особено ме погледна той. Стига той да те е погледнал! – Не, не, то не е поглед. В любовта всяко има нещо хубаво. Аз се чудя на хората, когато говорят за любовта. Когато хората говорят за любовта, имам отвращение. Имам отвращение към безсмислиците на любовта. Казват: Еди кой се е влюбил в тази сестра, аз се поусмихна. Ако той беше се влюбил тя в него и той в нея, тя не щеше да куца, защо ние ще се плашим от Божественото. През нас трябва да мине любовта и да се предаде на дуугите. Изобщо, аз не обичам да се смея. В мене няма никаква погрешка. Някой казва: Той се смее на нашата любов. Аз се смея и на безлюбието, нищо повече. Дето вижда любовта, казвам, красива е, но щом се спра при някоя чешма, която няма нищо, а някои чакат за вода, аз се поусмихна. Някъде заваляло дъжд, и прокапало малко вода. Той чака от сухата чешма да потече нещо. Аз се поусмихна. Той казва: Тази чешма да потече, аз много я обичам. Няма никаква обич. Обич може да съществува само там, дето Бог се проявява. Обич, може да съществува само там, дето близкият се проявява. Ако Бог в мене се проявява, може да има любов. Ако аз се проявявам като при близкия, може да има любов.

За да влезеш в дъгия свят, да пак трябва да бъдете умни. Вие тук сте се научили на подозрение. Ако отидете с такива навици там, нито

един ден не можете да стоите, щяхте да избягате, щяхте да избягате, преди да ви представят, защо. Ще ви представят една картина. Представете си, че приближавате в едно общество, ~~Светите са хубаво облечени и имат златни кръстове на гърба~~ вие сте окъсан, разчорлен. Никой от тях не иска да ви даде дреха. Вие седите един ден, два дни, всеки минава край вас, не ви ооръща внимание. Няма да стоите в това общество. След като заминеш от този свят, и влезе в обществото на светите и не ви погледнат, никой, вие ще кажете: да се върнем на земята, тук не се живее. Това е приблизително верно. Вие си представяте, че като влезете в онзи свят, ще ви измият на бадя, ще ви донесат дрехи, ще ви облечат царски. Има нещо верно в вашите желания, но няма да стане в този случай.

За любовни работи се говори само в тъмнината, вечерно време, когато хората няма какво да вършат. Трябва да ви държа три лекции: Първата лекция е как да се възлюбите. Втората лекция е как да поддържате любата си, и третата лекция, как да се разоставите. Разоставянето, разбирам в много хубав смисъл: да си олизо и да си далече. Ако човек разбира, отрицателните работи, трябва да се разбират по-дълго. Запример, да оставиш един човек на свобода да не го озапокоиш. Представете си, че един любовник пише едно любовно писмо на една мома, но тя много пъти няма време да чете писмата му. Представете си, че тя има десет такива любовници и от тях все такива любовни писма получава. Сегашният живот трябва да се филтрира, да се пречисти. Да бъдем готови да възприемем новото. Понеже, ако аз мисля само за вашите грехове, аз ще се оцапам. Трябва да престанем да мислим за мързеливите, за кокошките, за оканиците и да бъдем готови за онзи велик живот или за живота на оезсмълтието. или живот ~~ак~~ бъгъче ни даде сега. Наново трябва да се родим. Той е един необходим закон: трябва да се родим наново.

Сега какво остана в ума ви. Направете едно резюме на моята лекция. Всички направете такова резюме. Каквото съм говорил, и каквото може да си спомните. Как ще озаглавите тази лекция? – Това ще бъде тема за следния път.

Сега има една опитна страна. Не може да пристъпим към опит, защото, за да пристъпим към опита, за да престане теорията, в опита трябва да се освободим от съмнението. Никога не може да се направи един опит, докато има съмнение. Опит може да направите вие. Може да вземете 6 души и да турите шестимата отзад на врата на един човек, пръстите, също и на краката му ще турят пръстите си. По два пръста, показалецът и средният пръст, ще турите и с тях ще дигнете човека в въздуха. Ако си отеглите пръстите, този човек ще остане в въздуха. Но при едно малко съмнение, този човек ще падне. Опитите, които сполучват се дължат когато не остане съмнение. Вие искате готови резултати. Ако ябълката, прави ябълки, тя печели, а не аз. После искаме да бъдем оогати. Но дотогас,

докато в живота присъствува съмнението, то е един червей. Вие искате да пеете, но имате съмнение, това е червей. Вие искате да станете светии, но се съмнявате, Червей е това. Светии трябва да станем, и певци и поети и всичко трябва да станем. ~~Изживянни~~, но изведенаж не можем да стане

Втори път ще продължим лекцията ~~Пречиствайте ума си.~~ Не внасяйте в ума си съмнение, ако искате да правите опити. Докато седи съмнението в ума ви, никакъв опит не може да стане. Теория може да имате, колкото искате, този червей ще направи пакости, както се напакости на едни мои ръкавици. Забравил ги бях една две години. Те бяха хубави ~~ояли~~ ръкавици. Търся ~~оялите~~ ръкавици, намирам ги, но виждам, че са нашарени с дупки. Едната ръкавица не е пипната, но другата. На молците ли да се сърдя или на себе си ~~Не~~ съм се разгневил, но казвам на една сестра, този молец, защо изял ръкавиците: - Тя казва, не зная. Казвам и: Можеш ли да я поправиш? - Мога. Поправи я. Аз и казвам: Това, което молецът развали, ти като го поправиш, тогава си добра мома.

ТАЙНА МОЛИТВА.